

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/82/2020
Identifikačné číslo spisu: 4118010705
Dátum vydania rozhodnutia: 01.04.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:4118010705.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Martiny Zeleňakovej na neverejnom zasadnutí konanom 16. marca 2021 v Bratislave v trestnej veci obvineného G. H., pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného G. H., ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo 17. júla 2018, sp. zn. 3Tk/1/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolanie obvineného G. H. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nitra zo 17. júla 2018, sp. zn. 3Tk/1/2018, bol obvinený G. H., nar. X. Q. XXXX v Z. I., trvale bytom Z. I., U. X, (ďalej aj len „obvinený“), uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na skutkovom základe, že:

dňa 20. januára 2018 v čase okolo 21.25 hodine v Z. I. v kuchyni bytu č. XX, na ulici U. č. X pod vplyvom alkoholu počas hádky so svojim bratom X. H. zobral do ruky kuchynský nôž s čiernou rúčkou o celkovej dĺžke 215 mm a dĺžke čepele 110 mm, ktorým sa zahnal smerom k svojmu bratovi X. H. a následne ho veľkou intenzitou bodol do oblasti hrudníka, následkom čoho X. H. utrpel bodné poranenie hrudníka s priebojom steny ľavej komory srdca, ktoré spôsobilo náhle zlyhanie činnosti srdca v dôsledku zakrvácania do osrdcovníka a jeho smrť.

Za to bol obvinenému podľa § 145 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l), písm. n) Trestného zákona, nezistiac priťažujúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, po aplikácii § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona, uložený trest odňatia slobody v trvaní 13 (trinásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona, bol obvinený pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bol obvinenému uložený trest prepadnutia veci, 1 ks kuchynský nôž s čiernou plastovou rukoväťou o celkovej dĺžke 215 mm, s dĺžkou čepele 110 mm.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona bol obvinenému uložený ochranný dohľad podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 73 ods. 2 Trestného zákona bolo obvinenému uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť V., a.s., IČO: XX XXX XXX, so sídlom F., Bratislava spôsobenú škodu vo výške 59,82 €.

Podaním doručeným okresnému súdu dňa 17. augusta 2020, označeným ako žiadosť o ustanovenie obhajcu vo veci mimoriadneho opravného prostriedku sa obvinený domáhal ustanovenia obhajcu. Zároveň obvinený uviedol, že podáva dovolanie podľa § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku vo svoj prospech.

Dňa 17. augusta 2020 bolo prvostupňovému súdu doručené aj vlastnoručné podanie obvineného s názvom dovolanie, v ktorom sa obvinený rozsiahlym spôsobom (84 strán), vyjadroval k priebehu doterajšieho trestného konania. Pričom ako dovolací dôvod uviedol porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. V rámci tohto dôvodu, sa obvinený obšírnym spôsobom, prevažne citáciou zákonných ustanovení týkajúcich sa práva na obhajobu, snažil ozrejmiť kvalitatívnu aj kvantitatívnu stránku práva na obhajobu. Konkrétne porušenie práva na obhajobu vzhľadom v skutočnosti, že v začiatkoch prípravného konania nemal pri svojich výsluchoch obhajcu. Namietal neskoré ustanovenie obhajcu, čím malo dôjsť k porušeniu jeho práva na obhajobu. Mal za to, že v jeho prípade nebolo dodržané právo na spravodlivý proces. Poukazoval na skutočnosť, že hoci urobil vyhlásenie o vine, nestotožňuje sa s právnou kvalifikáciou skutku. Vyjadril presvedčenie, že skutok mal byť kvalifikovaný ako zločin zabitia, nie ako zločin vraždy. V rámci problematiky nesprávnej právnej kvalifikácie sa vyjadroval aj k vykonaným dôkazom, pričom sa nestotožnil s hodnotením dôkazov tak, ako ho vykonali OČTK či súd. Namietal, že nebol pred výsluchmi riadne poučený. Demonštratívne parafrázoval jednotlivé state svedeckých výpovedí a znaleckých posudkov, pričom vyjadroval svoje nesúhlasné stanovisko. Viackrát uviedol, že v jeho prípade bol porušený čl. 50 ods. 3 Ústavy, ako aj čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Pochybenie videl aj v nesprávnom poučení o opravnom prostriedku zo strany predsedu senátu Okresného súdu Nitra v rámci prvostupňového rozsudku s poukazom na str. 8 - 9 (č. l. 372, 373). Namietal skutočnosť, že prvostupňový rozsudok nebol doručený jeho rodičom ako poškodeným v konaní. Okrem už spomenutého namietal porušovanie zásad trestného konania, svojvoľný výklad práva tak zo strany súdu, ako aj zo strany OČTK.

V petite svojho podania navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky:

Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že rozhodnutím Okresného súdu Nitra zo 17. júla 2018, sp. zn. 3Tk/1/2018 bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 1, ods. 4, ods. 7, ods. 9, ods. 10, ods. 12, ods. 14 Trestného poriadku, v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného poriadku v ustanovení § 37 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, v ustanovení § 34 ods. 2 Trestného poriadku, v ustanovení § 213 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku, v ustanovení § 263 ods. 3, ods. 4, § 244 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, ustanovení § 161 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, § 306 ods. 1 Trestného poriadku, § 307 ods. 2 Trestného poriadku, § 173 ods. 1 Trestného poriadku, § 308 ods. 2 Trestného poriadku, a to aj predovšetkým v prípravnom konaní, a teda v konaní, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, a to v neprospech odsúdeného G. H., podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku, zrušil rozsudok Okresného súdu Nitra zo 17. júla 2018, sp. zn. 3Tk/1/2018 o výroku o vine a tým aj vo výroku o treste, ako aj chybné

konanie, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo. Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Okresnému súdu Nitra, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol, a to v inom zložení senátu, iným sudcom tohto prvostupňového súdu podľa § 388 ods. 2 Trestného poriadku a zároveň aby rozhodol podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku, že obvineného do väzby neberie.

Dňa 16. novembra 2020 bolo prvostupňovému súdu doručené dovolanie obvineného, ktoré podal prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Viktora Mlyneka.

Dovolanie založil na namietanom porušení práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku z dôvodu, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Potom čo obvinený ozrejmil teoretickú, ako aj právno-aplikačnú stránku práva na obhajobu podloženej veľkým množstvom či už zahraničnej alebo slovenskej judikatúry a taktiež veľkým množstvom právnych predpisov, poukázal na to, kde vzhľadom porušenie tohto práva. Poukázal na skutočnosť, že hoci bol zo strany OČTK po zadržaní vypočúvaný ako obvinený, prvotne za zločin zabitia podľa § 147 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného poriadku, teda nebol dôvod na povinnú obhajobu podľa § 37 ods. 1 Trestného poriadku, avšak vzhľadom na opatrenie prokurátora, podľa ktorého určil v prípade obvineného výnimku z ustanovenia § 46 ods. 5 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, a to bez akejkolvek zmeny v dôkaznej situácii, ktorá by takúto výnimku odôvodňovala, ako aj vzhľadom na upovedomenie vyšetrovateľa o zmene právnej kvalifikácie zo zločinu zabitia podľa § 147 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného poriadku, pre ktorý mu bolo pôvodne vznesené obvinenie, za obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona. Podľa názoru obvineného, mal byť povinne zastúpený obhajcom už po vznesení obvinenia, čím bolo porušené jeho právo na obhajobu. Teda ustanovený obhajca obvineného sa nemal možnosť zúčastniť na výsluchoch obvineného, ani na výsluchoch svedkov už po vznesení obvinenia voči obvinenému. Preto podľa názoru obvineného, o skutočnosti, že obvinenému hrozí vysoký trest a prichádza do úvahy aj zmena právnej kvalifikácie skutku, mohli mať OČTK vedomosť už čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia. Pričom podotkol, že aj samotný vyšetrovateľ sa vyjadril, že predmetný skutok môže byť kvalifikovaný aj ako vražda. V súvislosti s tým poukázal obvinený na rozhodnutie vo veci Zachar a Čierny proti Slovenskej republike (rozsudok EŠLP k sťažnosti č. 29376/12 a 29384/12). Zmenou právnej kvalifikácie skutku zo strany prokurátora došlo podľa obvineného jednoznačne k porušeniu práva na obhajobu, teda základného práva na právnu pomoc garantovanú v čl. 47 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy SR, keďže mu nebol od okamihu vznesenia obvinenia ustanovený obhajca tak, aby sa mohol zúčastniť všetkých procesných úkonov v prípravnom konaní. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Tdo/30/2019.

V ďalšej časti dovolania obvinený poukazuje na zápisnicu z jeho výsluchu z 23. januára 2018. Zo zákonných poučení nevyplýva, že by sa vyšetrovateľ riadil zákonným procesným postupom podľa § 40 ods. 1 Trestného poriadku. Preto je toho názoru, že jeho výsluchy po vznesení obvinenia nemali byť bez prítomnosti ustanoveného obhajcu. Teda ak by OČTK riadne postupovali aj v súlade so zásadou predvídateľnosti rozhodnutia, došlo by hneď k ustanoveniu obhajcu, resp. na druhej strane by nedošlo k inej právnej kvalifikácii skutku. Nakoľko podľa obvineného došlo k porušeniu práva na obhajobu zásadným spôsobom, a to v prípravnom konaní, malo to mať za následok odmietnutie obžaloby zo strany súdu a vrátenie trestnej veci do prípravného konania.

K dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku uviedol, že hoci podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prokurátora Krajskej prokuratúry Nitra pod č. k. Kv10/18/4400-30 zo dňa 5. júna 2018, avšak má za to, že zo strany prokurátora, ako aj súdu, jednoznačne došlo k nesprávnej právnej kvalifikácii zisteného skutku, keďže nebolo nijakým spôsobom dostatočne dokázané a preukázané, že by mal konať v priamom úmysle teda, že by vopred vedel, že taký následok k akému došlo spôsobí, alebo že by jeho vznik sledoval, želaný si ho teda, že by ho chcel spôsobiť. Mal teda za to, že v uvedenom procese došlo postupom OČTK a súdu k nesprávne posúdeniu skutku, keďže z dokazovania je zrejmé, že síce skutok spáchal, k čomu sa aj priznal, avšak tento skutok je potrebné správne kvalifikovať a to nie ako obzvlášť závažný zločin vraždy, ale ako trestný čin zabitia podľa § 147 Trestného zákona. Obvinený

poukazoval na svoje výsluchy z 22. januára 2018, 23. januára 2018, 21. februára 2018, 28. mája 2018, z ktorých jasne vyplýva, že brata zabiť nechcel a konanie z jeho strany bolo skratové. Poukazoval aj na výpovede svojich rodičov, ktoré majú tiež potvrdzovať jeho tvrdenia. Rovnaké skutočnosti mali preukazovať aj svedecké výpovede svedka F. F., ako aj svedkyne A. F. O.. To, že zabil brata nechtiac, má preukazovať aj znalecký posudok č. 7/2018 (č. 16/2018) z odvetvia súdne lekárstvo. Za podstatnú okolnosť považoval aj to, že prokurátor sa v obžalobe opiera o dôkazy, ktoré sú evidentne na neprospech obvineného, no aj napriek tomu ich zdeformoval, keďže zo žiadneho zadováženého dôkazu v tomto konaní nevyplýva, že by mal brata zavraždiť. V predmetnej trestnej veci vykonané dokazovanie jednoznačne nepreukazovalo vinu obvineného za vraždu tak, ako to ustálil prokurátor v obžalobe. Podľa názoru obvineného OČTK, ako aj súd svojim konaním a rozhodnutím popreli zásady trestného konania a spôsob akým sa v predmetnej veci vysporiadali s dôkaznou situáciou je neprípustný a predstavuje výrazný zásah do práv obvineného. Napadnutý rozsudok je podľa obvineného preukázateľne založený na extrémnom nesúlade so skutkovými zisteniami, na nevysporiadaní sa s námietkou obhajoby na nerešpektovaní základných ústavných princípov súvisiacich s trestným konaním, na svojoľnej interpretácii a aplikácii noriem trestného práva, keďže vychádza zo skutkových zistení, ktoré nevyplývajú z vykonaného dokazovania, pričom pri ich hodnotení nedošlo zo strany súdu k uplatneniu zásady „in dubio pro reo“. Ako jedno z ďalších procesných pochybení OČTK, ako aj súdu obvinený namietal to, že v rámci celého trestného konania nebolo konané s jeho sestrou P. B. ako s poškodenou, pričom jej ani nebol doručovaný napadnutý rozsudok, pričom práve táto osoba mohla v prospech obvineného podať odvolanie. Rovnako dôležitou namietanou skutočnosťou bolo aj to, že napadnutý rozsudok nebol doručovaný ani jednému z rodičov obvineného. Obvinený je presvedčený, že tu existuje dôvod na postup podľa § 64 ods. 1 Trestného poriadku, a to navrátením lehoty na podanie odvolania proti napadnutému rozsudku zo strany oprávnených osôb. Za nezákonný je podľa obvineného treba považovať aj postup zo strany OČTK, keď obvinený nebol pri svojich výsluchoch v dostatočnej miere poučený, takýmto postupom zo strany OČTK došlo k porušeniu garantovaných práv obvineného, a to z dôvodu nedostatku zákonného poučenia. V trestnej veci obvineného vykonali OČTK a súdy veľa poučení, ale bez zákonného a doslovného znenia zákonov, niektoré poučenia boli vykonané bez vyjadrenia obvineného, že poučeniu porozumel a niektoré poučenia neboli vykonané vôbec. Obvinený v tejto súvislosti uvádza, že absencia poučenia alebo chybné poučenie, alebo absencia časti poučenia má za následok nulitosť dôkazu získaného pri procesných úkonoch, a teda akýkoľvek nedostatok poučenia robí dôkaz nespôsobilým pre jeho využitie v trestnom procese. Obvinený taktiež poukazoval na skutočnosť, že hoci sa dňa 28. mája 2018, teda už po prekvalifikácii skutku za účasti ustanoveného obhajcu vyjadril, že súhlasí s tým, čo je uvedené v jeho predchádzajúcich výpovediach z 23. januára 2018 a 21. februára 2018, no napriek tomu hodnotí takýto postup OČTK za nezákonný, keďže sa tak nemohol vyjadriť k veci a spontánne uviesť všetko čo mu je o skutku známe. Teda výsluch jeho osoby nebol vykonaný v súlade s Trestným poriadkom, tento nedostatok nemožno napraviť tým, že pri ďalšom výsluchu, ktorý sa už realizuje v súlade so zákonom, sa obvinený iba odvolá na svoju skoršiu výpoveď, procesne chybnú, keďže táto nemôže v ďalšom konaní slúžiť ako dôkaz v zmysle § 119 Trestného poriadku, pretože takýto dôkaz nebol získaný zákonným spôsobom a je procesne nepoužiteľný.

Vzhľadom na uvedené navrhol obvinený v petite svojho dovolania, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky:

„Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom vyslovil, že rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 17. júla 2018, č. k. 3Tk/1/2018-379 bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 1, ods. 4, ods. 7, ods. 9, ods. 10, ods. 12, ods. 14 Trestného poriadku, v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, v ustanovení § 37 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, v ustanovení § 213 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku, v ustanovení § 263 ods. 3, ods. 4, § 244 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, ust. § 306 ods. 1 Trestného poriadku, § 307 ods. 2 Trestného poriadku, §173 ods. 1 Trestného poriadku, § 308 ods. 2 Trestného poriadku, a to v môj neprospech, a aby dovolací súd podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 17.07.2018, č.k. 3Tk/1/2018-379 v celom rozsahu, ako aj chybné konanie, ktoré mu predchádzalo a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Okresnému súdu Nitra, aby vec znovu prerokoval a rozhodol v inom zložení senátu a iným sudcom podľa § 388 ods. 2 Trestného poriadku, a aby ma dovolací súd podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku po zrušení napadnutého rozsudku nevzal do väzby. Taktiež navrhujem, aby dovolací súd do

rozhodnutia o dovolaní podľa § 380 ods. 4 Trestného poriadku prerušil výkon napadnutého rozhodnutia“.

Dňa 2. decembra 2020 sa podaním doručeným Okresnému súdu Nitra vyjadril k dovolaniu obvineného prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra (ďalej aj len „prokurátor“). Pričom konštatoval, že z podania je zrejmé, že obvinený G. H. namieta porušenie práva na obhajobu, ako aj nesprávne právne posúdenie zisteného skutku. S takýmto názorom obvineného sa však prokurátor nestotožnil. Uviedol, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích úkonov podľa § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku, resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Trestného poriadku. S poukazom na § 372 ods. 1 Trestného poriadku oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 Trestného poriadku môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a dovolací súd rozhodol v neprospech obvineného. V predmetnej trestnej veci bol rozsudok Okresného súdu Nitra, sp. zn. 3Tk/1/2018 vyhlásený na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. júla 2018, pričom obvinený G. H., ako aj prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra sa po vyhlásení rozsudku k možnému opravnému prostriedku nevyjadrili, t. j. k odvolaniu a odvolanie nebolo podané ani v zákonnej 15-dňovej lehote, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 2. augusta 2018.

V petite prokurátor uviedol, že vzhľadom k tomu, že obvinený G. H. ako oprávnená osoba na podanie dovolania nevyužil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci na neverejnom zasadnutí dovolanie odsúdeného G. H. podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku odmietol, keďže nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 Trestného poriadku.

Dňa 13. januára 2021 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky doručené vlastnoručné podanie obvineného označené ako doplnenie dovolania. V predmetnom doplnení o rozsahu 89 strán obvinený uviedol, že sa opakuje, namietal skutočnosti, ktoré tvorili obsah predchádzajúcich podaní. Obvinený predovšetkým namietal porušenie práva na obhajobu, nesprávne právne posúdenie veci, nesprávny postup OČTK, vyjadroval svoje subjektívne postoje k priebehu tak prípravného, ako aj súdneho konania.

Dňa 14. januára 2021 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky doručené ďalšie vlastnoručné podanie obvineného, označené ako doplnenie dovolania, v ktorom sa obvinený odvolával na rozhodnutie Okresného súdu Nitra v trestnej veci proti obžalovanému P. J. z 20. septembra 2013, sp. zn. 2T/27/2019, ktorú označil ako „modus operandi“. Predmetné rozhodnutie tvorilo prílohu podania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj len „najvyšší súd“) ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) posudzujúc celý obsah dovolania obvineného, ktoré smerovalo proti prvostupňovému rozhodnutiu, zistil, že dovolanie proti napadnutému právoplatnému rozhodnutiu súdu prvého stupňa je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného poriadku), bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky podľa § 373 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, ako aj obsahové náležitosti podľa § 374 Trestného poriadku. Najvyšší súd Slovenskej republiky však na neverejnom zasadnutí dospel k záveru, že neboli splnené podmienky dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 372 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté.

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez

preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373 Trestného poriadku ani po postupe podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku.

Z uvedeného je zrejmé, že Trestný poriadok podmieňuje možnosť podania dovolania využitím riadneho opravného prostriedku. Táto podmienka, ktorej základným cieľom je dosiahnuť, aby oprávnené osoby podaním mimoriadneho opravného prostriedku nenahrádzali prieskum napadnutého rozhodnutia riadnym opravným prostriedkom je natoľko podstatná, že zákonodarca jej nesplnenie sankcionoval nemožnosťou meritórneho preskúmania napadnutého rozhodnutia dovolacím súdom a v konečnom dôsledku neúspešnosťou, teda odmietnutím dovolania.

Tak ako to uviedol prokurátor vo svojom vyjadrení, z obsahu spisu vyplýva, že napadnutý rozsudok bol v predmetnej veci vyhlásený na hlavnom pojednávaní dňa 17. júla 2018, pričom obvinený, ako aj prokurátor sa po vyhlásení rozsudku k možnému opravnému prostriedku nevyjadrili, opravný prostriedok, teda odvolanie nebolo podané ani v zákonnej 15-dňovej lehote, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 2. augusta 2018.

Ako už z uvedeného vyplynulo, nebola splnená podmienka podľa § 372 Trestného poriadku. Nakoľko ide o vadu neodstrániteľnú, ktorú by nebolo možné napraviť ani spomínaným postupom podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku, najvyšší súd na neverejnom zasadnutí bez meritórneho preskúmania veci dovolanie obvineného podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku odmietol.

Senát rozhodol v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.